

[Ellen Strange Petersen.]

kravene fra 1958-loven, specielt i forstads-områderne.

Vi har i udvalget drøftet en række andre spørgsmål, herunder befordrings- og tandplejeproblemer; disse forhold er ikke blevet klaret, men jeg tror, udvalgets arbejde alligevel har været af værdi som forstudier til senere beslutninger.

Til slut vil jeg gerne udtrykke tilfredshed med ændringsforslagene vedrørende ikrafttrædelsesdatoen for inddragelsen af statens tilskud til i 8.-9. klasserne. Jeg glæder mig over, at ministeren er kommet til samme erkendelse, som jeg gav udtryk for ved første behandling, nemlig at staten ikke bør beskære et tilskud for et finansår, som en kommune har lagt budget for, og jeg anbefaler derfor at stemme for ministerens ændringsforslag.

Helveg Petersen: Ja, der er jo kun ét spørgsmål, der for alvor har givet anledning til diskussion i forbindelse med de foreliggende lovforslag, nemlig problemet med børnehaveklasserne. Mit hovedsynspunkt er, at man ikke med rimelighed kan hindre kommunerne i at gennemføre disse klasser, hvor der er et stærkt ønske derom, og hvor der er den nødvendige tilslutning fra forældreside. Jeg mener, at der gennem de foreslåede ændringer og gennem de bemærkninger, der findes i betænkningen, er taget de nødvendige forbehold, og jeg kan da udmærket se de ting, der taler imod, at man gennemfører ændringer på dette område. Det bliver næppe nogen let sag at få et isoleret børnehavebyggeri i gang; det fremgår på den anden side, i hvert fald indirekte, af betænkningen, at udvalget ikke mener, at det, når der er tale om nyopførelse af en skole, må forhindres, at der med fremtiden for øje indrettes lokaler til børnehaveklasser.

Med hensyn til aldersgrænsen er jeg glad for, at man ikke i udvalget har fastholdt et kategorisk krav om, at der skulle sættes en ufravigelig grænse ved de 5½ år; det er altid betænkeligt at indsætte rigoristiske bestemmelser knyttet til alder. Udvalget har fastlagt et hovedprincip, men ministeren må have mulighed for at imødekomme andragender om fravigelse, når forholdene taler derfor.

Må jeg sige, at jeg ikke mener, at vi, hvor det drejer sig om arbejdet i børnehaveklasserne, fra folketingets side skal forsøge at fastslå ganske bestemte definitioner. Vi kan ikke give en tilfredsstillende redegørelse for, hvad børnene skal beskæftige sig med i disse klasser, og hvordan man metodisk og pædagogisk bør tilrettelægge arbejdet. Jeg er tilfreds med, at der i betænkningen står, at arbejdet i børnehaveklasserne skal gennemføres under hensyntagen til børnenes alder og udvikling. Lad så erfaringerne bestemme, hvilken retning arbejdet nærmere må tage. At udvalget ønsker at fastslå, at der ikke må gives en egentlig undervisning, der helt eller delvis griber ind i undervisningen i 1. hovedskoleklasse, er en helt naturlig sag, men andet og mere mener jeg ikke vi bør sige om dette problem.

Befordringen af skoleelever er jo en yderst kompliceret sag, og det kan udmærket diskuteres, om de nugældende betingelser er tidssvarende. Det, der her spiller ind, er mindre afstandsproblemet end spørgsmålet om trafikikkerheden. Trafikken kan være så tæt, at selv korte afstande kan rumme betydelig risiko; derfor er det rimeligt, at der gives adgang til i tilfælde, hvor problemet ikke på anden måde kan klares, at opnå øget tilskud til transport, og jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med, at spørgsmålet om gymnasieskoleelevernes transport vil blive taget op i en anden sammenhæng af ministeren.

Jeg kan ikke lade være med at sige i tilslutning til det, hr. Dupont var inde på, at siden vi havde lovforslaget til første behandling, er der jo sket det opsigtsvækkende, at der fra Danmarks Lærerforening er fremkommet en række synspunkter, der er særdeles velegnede til at påkalde opmærksomhed også i det høje ting. Det har hele tiden været min opfattelse og er det stadig væk, at når man skal gennemføre en større ændring i folkeskoleloven, da må man have en god baggrund i pædagogiske erfaringer, og det synes, som om denne baggrund indfinder sig, før man måske ellers kunne have forventet det, og måske varer det da ikke så længe, inden vi i det høje ting får lejlighed til at beskæftige os med en mere dybtgående revision af skolelovene; jeg kunne tænke mig, at ministeren nok kunne komme